

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 grudnia 2012 r. w Ad-Dausze została sporządzona Poprawka dauhańska do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Poprawką, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, z deklaracją dołączoną do niniejszego dokumentu,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji
Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia
11 grudnia 1997 r., sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej poprawką dauhańską

Obecny system współpracy międzynarodowej w zakresie zmian klimatu opiera się na Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwanej dalej „UNFCCC” lub „Konwencją”) z 1992 r. oraz Protokole z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z 1997 r. (zwanym dalej „Protokołem z Kioto”)¹⁾. Konwencja ma charakter ramowy, to znaczy określa cel w zakresie stabilizacji koncentracji gazów cieplarnianych w atmosferze i ustanawia ogólne zasady współpracy dla jego osiągnięcia. Konkretnie działania przewiduje natomiast Protokół z Kioto – na jego podstawie państwa rozwinięte zobowiązały się do ograniczenia i redukcji emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym obejmującym lata 2008–2012. W związku z zakończeniem pierwszego okresu rozliczeniowego oraz brakiem alternatywnego, globalnego porozumienia klimatycznego powstała potrzeba wyznaczenia celów redukcji emisji na kolejne lata.

Przyjęta w drodze konsensusu przez Konferencję Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu służącą jako spotkanie stron Protokołu z Kioto 8 grudnia 2012 r. w Ad-Dausze Poprawka dauhańska do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r. (zwana dalej „poprawką dauhańską”) ustanawia drugi okres rozliczeniowy, trwający od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2020 r. Poprawka dauhańska wyznaczyła prawnie wiążące zobowiązania dotyczące redukcji emisji dla Stron Protokołu z Kioto wymienionych w Załączniku B, oraz wprowadziła dalsze zmiany do tekstu Protokołu z Kioto związane z implementacją drugiego okresu rozliczeniowego.

Rzeczpospolita Polska (zwana dalej także „RP”), wraz z pozostałymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Unią Europejską (zwaną dalej także „UE”), przyjęła poprawkę dauhańską i zgodziła się na zmiany w Załączniku B do Protokołu z Kioto, w tym przyjęła na siebie również nowy cel redukcyjny w drugim okresie

¹⁾ Tekst Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., został ogłoszony w Dz. U. z 1996 r. poz. 238. Tekst Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., został ogłoszony w Dz. U. z 2005 r. poz. 1684.

rozliczeniowym. Podobnie jak w pierwszym okresie²⁾, UE i państwa członkowskie zdecydowały się na wspólną realizację zobowiązań, zgodnie z artykułem 4 Protokołu z Kioto. W drugim okresie rozliczeniowym we wspólnym wypełnianiu zobowiązań uczestniczyć będzie 30 Stron (UE, 28 państw członkowskich, oraz Islandia na mocy odrębnej umowy międzynarodowej).

Kształt porozumienia o wspólnym wypełnianiu zobowiązań w sposób istotny rzutuje na prawa i obowiązki RP wynikające z poprawki dauhańskiej. Porozumienie o wspólnym wypełnianiu zobowiązań przez UE i jej państwa członkowskie w drugim okresie rozliczeniowym zostało przyjęte co do zasady przez Radę UE dnia 26 stycznia 2015 r., a Porozumienie między UE i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczące uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań UE, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym (zwane dalej „porozumieniem z Islandią”) zostało podpisane dnia 1 kwietnia 2015 r. w Brukseli.

Cele związania RP poprawką dauhańską do Protokołu z Kioto są następujące:

1) kontynuacja uczestnictwa w systemie Protokołu z Kioto

Rzeczpospolita Polska, ratyfikując Protokół z Kioto w 2002 r., przyłączyła się do grupy państw tworzących awangardę międzynarodowej współpracy w dziedzinie zmian klimatu, ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, i w tym gronie jest postrzegana jako jeden z kluczowych partnerów. Dokonana wówczas analiza korzyści wciąż pozostaje w dużej mierze aktualna. Protokół z Kioto, nakładając na Strony ograniczenia emisji, umożliwia jednocześnie udział w mechanizmach elastycznych, wspomaga poprawę efektywności energetycznej i modernizację przedsiębiorstw, wpływa pozytywnie na świadomość społeczeństwa w zakresie szeroko pojętej ochrony środowiska. Rzeczpospolita Polska poczyniła również określone inwestycje w celu implementacji postanowień Protokołu z Kioto, m.in. w zakresie ustanowienia systemu inwentaryzacji emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych.

Zarówno wskazane korzyści, jak i poczynione inwestycje, pozostają ważne tak długo, jak długo Rzeczpospolita Polska realizuje postanowienia Protokołu z Kioto, dysponuje jednostkami przyznanej emisji, a co za tym idzie – posiada cel redukcji emisji. Stąd

²⁾ W latach 2008–2012 we wspólnym wypełnianiu zobowiązań brało udział 16 Stron – UE i 15 państw członkowskich, które należały do Wspólnot Europejskich w 2002 r. Rzeczpospolita Polska, która przystąpiła do UE w 2004 r., wypełniała swój cel samodzielnie w latach 2008–2012.

kontynuacja uczestnictwa w systemie Protokołu z Kioto wymaga przystąpienia do drugiego okresu rozliczeniowego.

2) umożliwienie UE przystąpienia do poprawki dauhańskiej

Od ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską poprawki dauhańskiej zależy również pełne uczestnictwo w drugim okresie rozliczeniowym Unii Europejskiej i pozostałych państw członkowskich. W związku z mieszanym charakterem umowy oraz decyzją o wspólnym wypełnianiu zobowiązań przez UE i jej państwa członkowskie niezbędna jest ratyfikacja poprawki dauhańskiej zarówno przez UE, jak i każde z państw członkowskich, aby drugi okres rozliczeniowy wszedł w życie dla wszystkich uczestników porozumienia³⁾. W ten sposób wiarygodność RP jako partnera w UE, ale także na forum globalnym, zależy od przystąpienia RP do drugiego okresu rozliczeniowego.

Należy przy tym zauważyć, że Rzeczpospolita Polska brała aktywny udział w opracowaniu projektu decyzji Rady w sprawie przystąpienia do poprawki dauhańskiej, zawierającej zasady wspólnego wypełniania zobowiązań, oraz podpisała porozumienie z Islandią w tej sprawie. Tym samym akty prawa UE bezpośrednio wprowadzające w życie drugi okres rozliczeniowy spełniają oczekiwania RP.

3) rozwój globalnego procesu współpracy wielostronnej na rzecz ochrony klimatu

Drugi okres rozliczeniowy Protokołu z Kioto zapewnia ciągłość międzynarodowej współpracy w zakresie zmian klimatu do czasu, aż wejdą w życie zobowiązania (wkłady ustalone na poziomie krajowym) w ramach Porozumienia paryskiego do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., przyjętego w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r.

³⁾ Jak dotąd Poprawka dauhańska została ratyfikowana przez Królestwo Belgii, Republikę Cypryjską, Republikę Finlandii, Królestwo Hiszpanii, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Portugalii, Rumunię, Republikę Słowacką, Królestwo Szwecji, Węgry, Republikę Włoską, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, jak również przez Republikę Islandii. W szczególności Republika Włosa ustosunkowuje się do kwestii skuteczności częściowej ratyfikacji w deklaracji złożonej wraz z dokumentem ratyfikacyjnym: „W odniesieniu do dokumentów przyjęcia poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto złożonych dnia 18 czerwca 2016 r., Rząd Republiki Włoskiej chciałby zwrócić uwagę, że w związku z naturą praw i obowiązków zawartych tamże, oraz biorąc pod uwagę system prawny Unii Europejskiej (UE) i jej państw członkowskich, jej wdrożenie będzie możliwe tylko wtedy, a obowiązki wejdą w życie tylko wówczas, kiedy UE i wszystkie jej państwa członkowskie złożą odpowiednio swoje dokumenty przyjęcia.”

(zwanego dalej „Porozumieniem paryskim”)⁴⁾. Porozumienie paryskie, sporządzone dnia 12 grudnia 2015 r., będzie miało zastosowanie do wszystkich Stron Konwencji, a więc nie tylko państw rozwiniętych. Niezależnie od wejścia w życie Porozumienia paryskiego, które nastąpiło 4 listopada 2016 r., zadeklarowane przez Strony działania na rzecz ochrony klimatu będą obowiązywały od 2021 r.

Jakkolwiek Rzeczpospolita Polska nie uznaje formalnego związku między wdrożeniem Porozumienia paryskiego a ratyfikacją poprawki dauhańskiej, to w opinii wielu państw rozwijających się wejście w życie drugiego okresu rozliczeniowego jest testem wiarygodności państw rozwiniętych. Dlatego też ratyfikacja poprawki dauhańskiej jest również szansą na uzyskanie szybszego postępu w negocjacjach zasad wdrażania Porozumienia paryskiego w ramach Konferencji Stron UNFCCC.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

1) zmiany w treści Protokołu z Kioto

Główną zmianą wprowadzoną przez poprawkę dauhańską do Protokołu z Kioto jest nowy kształt Załącznika B, zawierającego zobowiązania redukcyjne państw. Obok listy państw (kolumna 1) i dotychczasowych zobowiązań na lata 2008–2012 (kolumna 2) zostały wpisane zobowiązania na lata 2013–2020 jako procent emisji z roku lub okresu bazowego (kolumna 3), jak również procent emisji z roku referencyjnego (kolumna 5). Z wyznaczenia roku referencyjnego innego niż rok bazowy (kolumna 4) skorzystał tylko Związek Australijski (2000 r.), przy czym jedynie wartości wskazane w kolumnie 2 mają moc prawnie wiążącą. Załącznik obejmuje również bardziej ambitne, ale niewiążące „zobowiązania w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r.” – tzw. *Cancun pledges* (kolumna 6). Na liście krajów ujęte są Strony, które nie miały zobowiązań w pierwszym okresie (Republika Białorusi, Republika Cypryjska, Republika Kazachstanu, Republika Malty). Natomiast Strony, które nie podjęły zobowiązań w drugim okresie rozliczeniowym (Japonia, Kanada, Nowa Zelandia, Federacja Rosyjska), ujęte są w Załączniku osobno. Stany Zjednoczone Ameryki, które były w oryginalnym Załączniku B, ale ostatecznie nie przystąpiły do Protokołu z Kioto,

⁴⁾ Tekst Porozumienia paryskiego do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., przyjętego w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r., został ogłoszony w Dz. U. z 2017 r. poz. 36.

zostały pominięte na liście. Kraje w procesie transformacji do gospodarki rynkowej, podobnie jak poprzednio, oznaczone są gwiazdką.

Dla RP ważną zmianą jest wpisanie takiego samego zobowiązania redukcyjnego (80) dla UE i wszystkich – ówczesnie – 27 państw członkowskich (jak również dla Republiki Chorwacji i Republiki Islandii, które zadeklarowały wspólne z UE wypełnianie zobowiązań). Zobowiązanie redukcyjne dla UE i państw członkowskich opatrzone jest stosownym przypisem, według którego wspólna liczba nie przesądza o podziale zobowiązań w późniejszym porozumieniu o wspólnym wypełnianiu zobowiązań⁵⁾. Do tej pory wspólne zobowiązanie realizowały UE i 15 państw członkowskich, a nowe państwa członkowskie dysponowały swoimi indywidualnymi celami redukcyjnymi. Niewiążące prawnie zobowiązanie UE z Cancun wyszczególnione w kolumnie 6 to „-20%/-30%”, wraz z przypisem podtrzymującym warunkowość celu -30% (w ramach globalnego, kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swoich zadań i możliwości).

Poprawka dauhańska wprowadza również zmiany do Załącznika A, polegające na włączeniu do koszyka gazów trójfluorku azotu (NF₃).

Jeśli chodzi o zmiany w artykułach Protokołu z Kioto, to większość z nich dotyczy prostego uwzględnienia faktu wprowadzenia drugiego okresu rozliczeniowego (artykuł 3 ustępy 1a, 7a i 8, artykuł 4 ustęp 3). Jednakże nowy artykuł 3 ustęp 7b wprowadza również dodatkową regułę dla drugiego okresu rozliczeniowego – umorzenie dodatniej różnicy między ilością emisji przyznaną w drugim okresie rozliczeniowym a przeciętnymi rocznymi emisjami danej Strony przez pierwsze trzy lata poprzedniego okresu rozliczeniowego pomnożoną przez osiem. Zmiana ta polega na wykluczeniu sytuacji, w której rzeczywiste emisje danej Strony w drugim okresie rozliczeniowym wzrosłyby w porównaniu do początku pierwszego okresu.

Ponadto poprawka dauhańska wprowadza zmiany, które potencjalnie dotyczą wszelkich przyszłych, choć mało prawdopodobnych okresów rozliczeniowych Protokołu z Kioto. Artykuł 3 ustępy 1a i 1b ustanawiają nowy mechanizm dostosowania zobowiązań.

⁵⁾ Zgodnie z art. 4 Protokołu z Kioto takie porozumienie należy przedłożyć wraz z dokumentem ratyfikacyjnym i pozostaje ono w mocy przez cały okres zobowiązań.

Zgodnie z tym mechanizmem państwa mogą dobrowolnie i jednostronnie podnieść swoje zobowiązanie redukcyjne, chyba że sprzeciwi się temu Konferencja Stron większością $\frac{3}{4}$ głosów. Zmienione w ten sposób zobowiązanie jest wiążące dla Stron.

Artykuł 3 ustęp 8a umożliwia wybór roku bazowego dla emisji trójfluorku azotu (NF₃) – 1995 r. lub 2000 r.

Artykuł 3 ustęp 12a i artykuł 3 ustęp 12b umożliwiają rozliczanie zobowiązań redukcyjnych nie tylko przy użyciu jednostek wygenerowanych przez mechanizmy ustanowione w ramach Protokołu z Kioto, ale również przez przyszłe mechanizmy rynkowe ustanowione w ramach UNFCCC lub innych instrumentów utworzonych na podstawie Konwencji.

Zmiana w artykule 4 ustępie 2 polega na sprecyzowaniu momentu notyfikacji porozumienia o wspólnym wypełnianiu zobowiązań – nie tylko przy ratyfikacji samego Protokołu z Kioto, ale również w związku z poprawką dauhańską do Protokołu z Kioto ustanawiającą kolejne okresy zobowiązań.

2) zmiany wynikające z porozumienia o wspólnym wypełnianiu zobowiązań

Dotychczas Rzeczpospolita Polska realizowała swoje zobowiązanie redukcyjne samodzielnie, choć przy pomocy narzędzi wynikających z polityki klimatycznej i wewnętrznych regulacji UE. W drugim okresie rozliczeniowym RP zadeklarowała chęć uczestnictwa we wspólnym wypełnianiu zobowiązań przez UE, jej państwa członkowskie i Republikę Islandii. Zobowiązanie redukcyjne dla całej tej grupy zgodnie z poprawką dauhańską wynosi 80% (redukcja średniego rocznego poziomu emisji gazów cieplarnianych w okresie 2013–2020 o 20% w odniesieniu do roku bazowego).

Projekt porozumienia o wspólnym wypełnianiu zobowiązań został przyjęty przez Radę UE i znajduje się również w podpisanym porozumieniu z Republiką Islandii. Porozumienie przewiduje następujący podział zobowiązań między uczestnikami porozumienia:

- a) Przyznany limit emisji na okres 2013–2020 (ang. *Assigned Amount* – dalej „AA”) dla UE jako Strony Protokołu z Kioto – obejmuje emisje z sektorów i gazów regulowanych przez EU ETS.
- b) Przyznany limit emisji na okres 2013–2020 dla państw członkowskich i Republiki Islandii – obejmuje pozostałe emisje z sektorów i gazów oraz pochłanianie według źródeł objętych Protokołem z Kioto.

W przeciwieństwie do pierwszego okresu rozliczeniowego, porozumienie nie określa indywidualnych zobowiązań, obejmujących pełen zakres emisji, dla każdego z państw członkowskich. Wynika to ze zmian w europejskim systemie handlu uprawnieniami do emisji (ang. *EU Emission Trading Scheme* – dalej „EU ETS”), które uniemożliwiają wyznaczenie *ex ante* każdemu z państw członkowskich udziałów w EU ETS.

Natomiast w sektorach nieobjętych systemem EU ETS (non-ETS), poziomy emisji dla państw członkowskich i Republiki Islandii mają wartość bezwzględną, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla i wynikają wprost z decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego na lata 2013–2020 (ang. *EU Effort Sharing Decision* – dalej „EU ESD”) – dla państw członkowskich, bądź z odrębnej umowy międzynarodowej – dla Republiki Islandii. W limicie tym mieszczą się również emisje gazu NF₃, oraz z sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (ang. *land use, land use change and forestry* – dalej „LULUCF”). Źródła te nie są regulowane przez obowiązujące przepisy unijne, odpowiedzialność za nie ponoszą więc wyłącznie państwa członkowskie.

W drugim okresie rozliczeniowym UE podtrzymuje dotychczasową praktykę w zakresie:

- a) wykluczenia emisji z transportu lotniczego i morskiego między państwami członkowskimi oraz między UE a Republiką Islandii, ze wspólnego zobowiązania,
- b) pozostawienia sektora LULUCF całkowicie w kompetencji państw członkowskich,
- c) użycia określonych w pierwszym okresie rozliczeniowym indywidualnych lat i okresów bazowych dla każdego z krajów przy obliczaniu sumy poziomu emisji dla całej grupy.

W kontekście drugiego okresu rozliczeniowego porozumienie rozstrzyga, że artykuł 3 ustęp 7b, wprowadzony do Protokołu z Kioto przez poprawkę dauhańską (dodatkowe ograniczenie wielkości AA, tak aby nie przekraczała ona średniej emisji z pierwszych trzech lat pierwszego okresu rozliczeniowego), będzie miał zastosowanie do UE wraz z Republiką Islandii jako całości, a nie do poszczególnych państw członkowskich.

Ponadto, decyzja o przyjęciu poprawki dauhańskiej przez UE przewiduje, że jednostki przyznanej emisji, które zgodnie z obecnymi prognozami pozostaną w dyspozycji UE

na koniec drugiego okresu rozliczeniowego po rozliczeniu EU ETS (tzw. nadwyżka unijna), zostaną zwrócone państwom członkowskim według następującego klucza:

- a) 1/6 nadwyżki dzielona między państwa członkowskie przekraczające cel 80% w stosunku do swojego roku albo okresu bazowego, proporcjonalnie do wielkości wypracowanej przez nie nadwyżki w wartościach absolutnych,
- b) 1/3 nadwyżki dzielona między państwa członkowskie z PKB per capita niższym niż 60% (liczone wg. wskaźników z roku 2013 w cenach bieżących) średniej unijnej, przekraczające cel 80% w stosunku do swojego roku albo okresu bazowego, proporcjonalnie do wielkości wypracowanej przez nie nadwyżki w wartościach absolutnych,
- c) 1/3 nadwyżki dzielona między wszystkie państwa członkowskie proporcjonalnie do ich udziałów w limicie emisji EU ESD,
- d) 1/6 nadwyżki dzielona między państwa członkowskie z PKB per capita niższym niż 90% proporcjonalnie do ich udziałów w limicie emisji EU ESD.

Rzeczpospolita Polska będzie miała udział we wszystkich kategoriach wynikających z powyższego klucza.

3) Deklaracja RP do poprawki dauhańskiej

Planowane jest złożenie przez Rzeczpospolitą Polską deklaracji RP do poprawki dauhańskiej.

Stroną Protokołu z Kioto są zarówno Unia Europejska, jak i jej państwa członkowskie, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia sposobu realizacji przez państwa członkowskie Unii ich zobowiązań wynikających z Protokołu, gdyż w dziedzinie ochrony środowiska kompetencje Unii Europejskiej dzielone są także w sferze stosunków zewnętrznych. Fakt dzielenia kompetencji między regionalną organizację integracji gospodarczej i państwa członkowskie dostrzegają zarówno Konwencja klimatyczna, jak i Protokół z Kioto. Mając to na uwadze Rada Unii Europejskiej przyjęła 13 lipca 2015 r. decyzję nr 2015/1339 w sprawie przyjęcia w imieniu Unii Europejskiej poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań.

Proponuje się zatem, przy okazji złożenia przez Polskę dokumentów akceptacji Poprawki, złożenie przez Rzeczpospolitą Polską dodatkowej deklaracji, zgodnie z którą

wykonanie Poprawki zostanie uzależnione od akceptacji poprawki dauhańskiej zarówno przez Unię Europejską, jak i jej wszystkie państwa członkowskie. W ten sposób, mając na uwadze zakres kompetencji Unii i jej państw członkowskich w dziedzinie ochrony środowiska, skuteczność akceptacji przez Rzeczpospolitą Polską Poprawki zostanie, w prawie unijnym i wobec państw członkowskich, uzależniona od jednomyślnej zgody wszystkich państw członkowskich. Proponowane brzmienie deklaracji akcentuje ponadto przysługujące państwom członkowskim prawa podmiotowe zagwarantowane na mocy art. 194 ust. 2 akapit drugi TFUE w zakresie wyboru źródeł energii lub ogólnej struktury zaopatrzenia w energię. Prawa te mogą podlegać ograniczeniom jedynie w przypadkach określonych w TFUE i przy zachowaniu ściśle określonych w traktacie wymagań proceduralnych obejmujących konieczność uzyskania zgody każdego z państw członkowskich UE. Deklaracja podkreśla, że jedynie przy zachowaniu tych warunków nie dojdzie do naruszenia podziału kompetencji pomiędzy Unią i jej państwami członkowskimi.

Ponadto proponowana treść deklaracji podkreśla, że akceptacja Poprawki w żaden sposób nie ogranicza praw Rzeczypospolitej Polskiej jako suwerennego państwa mającego swobodę działania na arenie międzynarodowej do podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu ochrony jej praw, które wynikają z zawartych przez nią umów międzynarodowych w dziedzinie zmian klimatu, w tym Protokołu z Kioto i Porozumienia paryskiego.

3. Skutki związane z wejściem w życie poprawki dauhańskiej

1) Ocena skutków społecznych i gospodarczych

Ratyfikacja poprawki dauhańskiej nie wywiera skutków społecznych ani gospodarczych znacząco odbiegających od wynikających z obecnie obowiązujących przepisów pakietu energetyczno-klimatycznego Unii Europejskiej.

2) Ocena skutków finansowych

Ratyfikacja poprawki może mieć wymierne skutki finansowe. Udział w drugim okresie rozliczeniowym umożliwi RP korzystanie z mechanizmów elastycznych. Rzeczpospolita Polska będzie miała w swojej dyspozycji nadwyżkę jednostek przyznanej emisji z pierwszego okresu rozliczeniowego, jednostki przyznane na drugi okres rozliczeniowy, zgodnie z porozumieniem o wspólnym wypełnieniu zobowiązań, a po jego zakończeniu – również część jednostek z nadwyżki unijnej. Wartość tych

jednostek będzie zależała zarówno od przyszłej ceny rynkowej, jak i skali potencjalnego popytu, dlatego też jest dziś trudna do oszacowania. Natomiast w wartościach absolutnych można się spodziewać, że w wyniku rozliczenia wykonania poprawki dauhańskiej RP będzie dysponowała liczbą nawet 102,9 mln jednostek przyznanej emisji pochodzących z samego tylko drugiego okresu zobowiązań⁶⁾.

Zgodnie z poprawką dauhańską i decyzjami Konferencji Stron, dochody uzyskane w wyniku sprzedaży jednostek przyznanej emisji będą obciążone opłatą (ang. *share of proceeds*) w wysokości 2% od wartości każdej transakcji i przekazane na Fundusz Adaptacyjny działający w ramach Protokołu z Kioto.

Jeżeli chodzi o koszty związane z wejściem w życie poprawki dauhańskiej, to przewiduje się jedynie możliwość nieznacznego wzrostu składki RP na działalność niektórych elementów systemu Protokołu z Kioto (*International Transaction Log*). Składka ta, podobnie jak obecnie, będzie pokrywana z wydatków bieżących Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami.

3) Ocena skutków politycznych

Ratyfikacja poprawki dauhańskiej przez Rzeczpospolitą Polską umożliwi przystąpienie do drugiego okresu rozliczeniowego UE i pozostałych państw członkowskich i jednocześnie jest politycznym warunkiem wejścia drugiego okresu rozliczeniowego w życie. W ten sposób od ratyfikacji poprawki dauhańskiej zależy wiarygodność RP w UE i na forum globalnego procesu współpracy w dziedzinie klimatu.

Ratyfikacja i wejście w życie poprawki dauhańskiej pozytywnie przyczyni się również do procesu negocjacji zasad wdrażania Porozumienia paryskiego. Rzeczpospolita Polska jest aktywnie zaangażowana w negocjacje klimatyczne, poszukując globalnych rozwiązań, zatem akt ratyfikacji będzie odebrany przez partnerów spoza UE jako dowód motywacji RP co do współtworzenia skutecznej globalnej polityki klimatycznej

⁶⁾ Wg projekcji Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami, RP może uzyskać nadwyżkę jednostek przyznanej emisji w drugim okresie zobowiązań, w wyniku przekroczenia swoich celów redukcyjnych, na poziomie 25,9 mln. Ponadto, w wyniku podziału nadwyżki jednostek przyznanej emisji UE na koniec drugiego okresu zobowiązań, zgodnie z kluczem, o którym mowa w niniejszym uzasadnieniu, RP może liczyć na kolejne 77 mln jednostek przyznanej emisji, przy założeniu że nadwyżka unijna będzie wynikała z realnych emisji w sektorze EU ETS w drugim okresie zobowiązań. Szacunki te nie obejmują nadwyżki jednostek przyznanej emisji wypracowanej przez RP w pierwszym okresie zobowiązań, która już obecnie pozostaje w dyspozycji RP w krajowym rejestrze uprawnień.

zarówno przed, jak i po 2020 r.

Ponadto ratyfikacja poprawki dauhańskiej mogłaby być pozytywnie odebrana przez Strony UNFCCC w związku z uzyskaniem przez RP nominacji do organizacji 24. Konferencji Stron UNFCCC w 2018 r.

4) Ocena skutków prawnych

W wyniku ratyfikacji poprawki dauhańskiej RP przystąpi do drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto przyjmując na siebie nowe wiążące w prawie międzynarodowym zobowiązanie redukcyjne. Zobowiązanie to będzie realizowane na zasadach określonych w prawie wiążącym porozumieniu o wspólnym wypełnianiu zobowiązań przez UE, jej państwa członkowskie i Republikę Islandii.

Implementacja drugiego okresu rozliczeniowego do polskiego prawodawstwa będzie miała miejsce przede wszystkim przy pomocy narzędzi prawa UE. Jednym z takich instrumentów jest obowiązujące już rozporządzenie (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 662/2014 z 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 155). Nie ma natomiast potrzeby zmiany obecnie obowiązujących przepisów prawa krajowego, aby prawidłowo wykonywać zobowiązania wynikające z przystąpienia RP do poprawki dauhańskiej.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej poprawką dauhańską

Wybór trybu związania RP poprawką dauhańską podyktowany został jej zakresem przedmiotowym.

Postanowienia poprawki dauhańskiej wprowadzają zmiany do umowy międzynarodowej (Protokół z Kioto), która została ratyfikowana za zgodą wyrażoną w ustawie oraz dotyczą spraw, które zostały uregulowane w ustawach. W szczególności kwestie redukcji emisji oraz obowiązków monitorowania i raportowania emisji uregulowane są m.in. ustawą z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286), zaś definicja jednostek przyznanego limitu emisji i jednostek redukcji emisji czy definicja zasad obrotu krajowego i międzynarodowego tymi jednostkami – ustawą z dnia 12 czerwca

2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 586, z późn. zm.).

W związku z powyższym uznaje się, że spełnione są przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji RP. Dlatego też proponuje się, aby związanie Rzeczypospolitej Polskiej poprawką dauhańską do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu nastąpiło w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Należy również zaznaczyć, że w chwili obecnej poprawka dauhańska nie weszła jeszcze w życie. Zgodnie z artykułem 20 Protokołu z Kioto nastąpi to pięćdziesiątego dnia od daty otrzymania przez depozytariusza instrumentu zatwierdzenia od co najmniej trzech czwartych Stron Protokołu. Tym samym, wymagane jest zatwierdzenie poprawki dauhańskiej przez co najmniej 144 państwa.

Lista Stron Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. oraz lista państw, które wyraziły zgodę na związanie się Poprawką dauhańską do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r.

	Strona	Data ratyfikacji Protokołu z Kioto	Data wyrażenia zgody na związanie się Poprawką dauhańską
1	Afganistan	25.03.2013	
2	Albania	01.04.2005	
3	<u>Algieria</u>	16.02.2005	28.09.2015
4	Angola	08.05.2007	
5	<u>Antigua i Barbuda</u>	03.11.1998	23.09.2016
6	Arabia Saudyjska	31.01.2005	
7	<u>Argentyna</u>	28.09.2001	01.12.2015
8	<u>Armenia</u>	25.04.2003	31.03.2017
9	<u>Australia</u>	12.12.2007	09.11.2016
10	Austria	31.05.2002	
11	<u>Azerbejdżan</u>	28.09.2000	01.07.2015
12	<u>Bahamy</u>	09.04.1999	04.11.2015
13	Bahrajn	31.01.2006	
14	<u>Bangladesz</u>	22.10.2001	13.11.2013
15	<u>Barbados</u>	07.08.2000	14.08.2013
16	<u>Belgia</u>	31.05.2002	11.11.2017
17	Belize	26.09.2003	
18	Benin	25.02.2002	
19	<u>Bhutan</u>	26.08.2002	29.09.2015
20	Białoruś	26.08.2005	
21	Boliwia	30.11.1999	
22	Bośnia i Hercegowina	16.04.2007	
23	<u>Botswana</u>	08.08.2003	07.03.2016
24	Brazylia	23.08.2002	
25	<u>Brunei</u>	20.08.2009	14.11.2014
26	Bułgaria	15.08.2002	
27	<u>Burkina Faso</u>	31.03.2005	29.11.2016
28	Burundi	18.10.2001	
29	<u>Chile</u>	26.08.2002	10.11.2015
30	<u>Chiny</u>	30.08.2002	02.06.2014
31	Chorwacja	30.05.2007	
32	<u>Cypr</u>	16.07.1999	10.12.2015
33	Czad	18.08.2009	
34	Czarnogóra	04.06.2007	
35	Czechy	15.11.2001	
36	Dania	31.05.2002	
37	Demokratyczna Republika Konga	23.03.2005	
38	Dominika	25.01.2005	
39	<u>Dominikana</u>	12.02.2002	21.09.2016
40	<u>Dżibuti</u>	12.03.2002	23.09.2014
41	Egipt	12.01.2005	
42	<u>Ekwador</u>	13.01.2000	20.04.2015
43	Erytrea	28.07.2005	

44	Estonia	14.10.2002	
45	<u>Etiopia</u>	14.04.2005	26.06.2015
46	<u>Fidzi</u>	17.09.1998	19.09.2017
47	<u>Filipiny</u>	20.11.2003	13.04.2016
48	<u>Finlandia</u>	31.05.2002	16.11.2017
49	Francja	31.05.2002	
50	Gabon	12.12.2006	
51	<u>Gambia</u>	01.06.2001	07.11.2016
52	Ghana	30.05.2003	
53	Grecja	31.05.2002	
54	<u>Grenada</u>	06.08.2002	01.04.2015
55	Gruzja	16.06.1999	
56	<u>Gujana</u>	05.08.2003	23.12.2014
57	Gwatemala	05.10.1999	
58	<u>Gwinea</u>	07.09.2000	06.04.2016
59	Gwinea Bissau	18.11.2005	
60	Gwinea Równikowa	16.08.2000	
61	Haiti	06.07.2005	
62	<u>Hiszpania</u>	31.05.2002	14.11.2017
63	<u>Holandia</u>	31.05.2002	22.11.2017
64	<u>Honduras</u>	19.07.2000	11.04.2014
65	<u>Indie</u>	26.08.2002	08.08.2017
66	<u>Indonezja</u>	03.12.2004	30.09.2014
67	Irak	28.07.2009	
68	Iran	22.08.2005	
69	Irlandia	31.05.2002	
70	<u>Islandia</u>	23.05.2002	07.10.2015
71	Izrael	15.03.2004	
72	Jamajka	28.06.1999	
73	Japonia	04.06.2002	
74	Jemen	15.09.2004	
75	Jordania	17.01.2003	
76	<u>Kambodża</u>	22.08.2002	17.11.2015
77	Kamerun	28.08.2002	
78	Katar	11.01.2005	
79	Kazachstan	19.06.2009	
80	<u>Kenia</u>	25.02.2005	07.04.2014
81	Kirgistan	13.05.2003	
82	<u>Kiribati</u>	07.09.2000	11.02.2016
83	Kolumbia	30.11.2001	
84	<u>Komory</u>	10.04.2008	07.09.2014
85	<u>Kongo</u>	12.02.2007	14.05.2015
86	<u>Korea Południowa</u>	08.11.2002	27.05.2015
87	Korea Północna	27.04.2005	
88	<u>Kostaryka</u>	09.08.2002	21.09.2016
89	<u>Kuba</u>	30.04.2002	28.12.2016
90	Kuwejt	11.03.2005	
91	Laos	06.02.2003	
92	Lesotho	06.09.2000	
93	Liban	13.11.2006	

94	<u>Liberia</u>	05.11.2002	17.08.2015
95	Libia	24.08.2006	
96	<u>Liechtenstein</u>	03.12.2004	23.02.2015
97	<u>Litwa</u>	03.01.2003	22.11.2017
98	<u>Luksemburg</u>	31.05.2002	21.09.2017
99	Łotwa	05.07.2002	
100	Macedonia	18.11.2004	
101	<u>Madagaskar</u>	24.09.2003	01.10.2015
102	<u>Malawi</u>	26.10.2001	29.07.2017
103	<u>Malediwy</u>	30.12.1998	01.07.2015
104	<u>Malezja</u>	04.09.2002	12.04.2017
105	<u>Mali</u>	28.03.2002	07.12.2015
106	Malta	11.11.2001	
107	<u>Maroko</u>	25.01.2002	05.09.2014
108	Mauretania	22.07.2005	
109	<u>Mauritius</u>	09.05.2001	05.09.2013
110	<u>Meksyk</u>	07.09.2000	23.09.2014
111	<u>Mikronezja</u>	21.06.1999	19.02.2014
112	<u>Mjanma</u>	13.08.2003	19.09.2017
113	Mołdawia	22.04.2003	
114	<u>Monako</u>	27.02.2006	27.12.2013
115	Mongolia	15.12.1999	
116	Mozambik	18.01.2005	
117	<u>Namibia</u>	04.09.2003	17.02.2015
118	<u>Nauru</u>	16.08.2001	01.12.2014
119	Nepal	16.09.2005	
120	<u>Niemcy</u>	31.05.2002	14.11.2017
121	Niger	30.09.2004	
122	Nigeria	10.12.2004	
123	Nikaragua	18.11.1999	
124	Niue	06.05.1999	
125	<u>Norwegia</u>	30.05.2002	12.06.2014
126	<u>Nowa Zelandia</u>	19.12.2002	30.11.2015
127	Oman	19.01.2005	
128	<u>Pakistan</u>	11.01.2005	31.10.2017
129	<u>Palau</u>	10.12.1999	10.03.2015
130	<u>Panama</u>	05.03.1999	29.09.2015
131	Papua-Nowa Gwinea	28.03.2002	
132	Paragwaj	27.08.1999	
133	<u>Peru</u>	12.09.2002	24.09.2014
134	Polska	13.12.2002	
135	<u>Portugalia</u>	31.05.2002	22.11.2017
136	<u>Republika Południowej Afryki</u>	31.07.2002	07.05.2015
137	Republika Środkowoafrykańska	18.03.2008	
138	Republika Zielonego Przylądka	10.02.2006	
139	Rosja	18.11.2004	
140	<u>Rumunia</u>	19.03.2001	03.05.2016
141	<u>Rwanda</u>	22.07.2004	20.11.2015
142	<u>Saint Kitts i Nevis</u>	08.04.2008	25.10.2016
143	Saint Lucia	20.08.2003	

144	Saint Vincent i Grenadyny	31.12.2004	
145	Salwador	30.11.1998	
146	<u>Samoa</u>	27.11.2000	18.09.2015
147	<u>San Marino</u>	28.04.2010	04.08.2015
148	Senegal	20.07.2001	
149	<u>Serbia</u>	19.10.2007	30.06.2017
150	<u>Seszele</u>	22.07.2002	15.07.2015
151	Sierra Leone	10.11.2006	
152	<u>Singapur</u>	12.04.2006	23.09.2014
153	<u>Słowacja</u>	31.05.2002	16.11.2017
154	Słowenia	02.08.2002	
155	Somalia	26.07.2010	
156	<u>Sri Lanka</u>	03.09.2002	02.12.2015
157	<u>Suazi</u>	13.01.2006	21.09.2016
158	<u>Sudan</u>	02.11.2004	03.02.2014
159	Surinam	25.09.2006	
160	Syria	27.01.2006	
161	<u>Szwajcaria</u>	09.07.2003	28.08.2015
162	<u>Szwecja</u>	31.05.2002	14.11.2017
163	Tadżykistan	29.12.2008	
164	<u>Tajlandia</u>	28.08.2002	01.09.2015
165	Tanzania	26.08.2002	
166	Timor Wschodni	14.10.2008	
167	Togo	02.07.2004	
168	Tonga	14.01.2008	
169	<u>Trynidad i Tobago</u>	28.01.1999	06.08.2015
170	Tunezja	22.01.2003	
171	Turcja	28.05.2009	
172	Turkmenistan	11.01.1999	
173	<u>Tuvalu</u>	16.11.1998	04.12.2014
174	<u>Uganda</u>	25.03.2002	08.07.2015
175	Ukraina	12.04.2004	
176	Unia Europejska	31.05.2002	
177	Urugwaj	05.02.2001	
178	Uzbekistan	12.10.1999	
179	Vanuatu	17.07.2001	
180	Wenezuela	18.02.2005	
181	<u>Węgry</u>	21.08.2002	01.10.2015
182	<u>Wielka Brytania</u>	31.05.2002	17.11.2017
183	<u>Wietnam</u>	25.09.2002	22.06.2015
184	<u>Włochy</u>	31.05.2002	18.07.2016
185	Wybrzeże Kości Słoniowej	23.04.2007	
186	Wyspy Cooka	27.08.2001	
187	<u>Wyspy Marshalla</u>	11.08.2003	07.05.2015
188	<u>Wyspy Salomona</u>	13.03.2003	05.09.2014
189	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca	25.04.2008	
190	Zambia	07.07.2006	
191	<u>Zimbabwe</u>	30.06.2009	20.04.2016
192	<u>Zjednoczone Emiraty Arabskie</u>	26.01.2005	26.04.2013

Poprawka dauhańska do protokołu z Kioto

Artykuł 1: Poprawka

A. Załącznik B do protokołu z Kioto

Tabelę w załączniku B do protokołu zastępuje się poniższą tabelą:

1	2	3	4	5	6
<i>Strona</i>	<i>Ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia i redukcji emisji (2008–2012) (procent emisji z roku lub okresu bazowego)</i>	<i>Ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia i redukcji emisji (2013–2020) (procent emisji z roku lub okresu bazowego)</i>	<i>Rok referencyjny¹</i>	<i>Ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia i redukcji emisji (2013–2020) (wyrażone jako procent emisji z roku referencyjnego)¹</i>	<i>Zobowiązania w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. (procent emisji z roku referencyjnego)²</i>
Australia	108	99,5	2000	98	-5 do -15 % lub -25 % ³
Austria	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Białoruś ^{5*}		88	1990	nd.	-8 %
Belgia	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Bułgaria*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Chorwacja*	95	80 ⁶	nd.	nd.	-20 %/-30 % ⁷
Cypr		80 ⁴	nd.	nd.	
Republika Czeska*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Dania	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Estonia*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Unia Europejska	92	80 ⁴	1990	nd.	-20 %/-30 % ⁷
Finlandia	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Francja	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Niemcy	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Grecja	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Węgry*	94	80 ⁴	nd.	nd.	
Islandia	110	80 ⁸	nd.	nd.	
Irlandia	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Włochy	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Kazachstan*		95	1990	95	-7 %
Łotwa*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Liechtenstein	92	84	1990	84	-20 %/-30 % ⁹
Litwa*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Luksemburg	92	80 ⁴	nd.	nd.	

1	2	3	4	5	6
<i>Strona</i>	<i>Ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia i redukcji emisji (2008–2012) (procent emisji z roku lub okresu bazowego)</i>	<i>Ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia i redukcji emisji (2013–2020) (procent emisji z roku lub okresu bazowego)</i>	<i>Rok referencyjny¹</i>	<i>Ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia i redukcji emisji (2013–2020) (wyrażone jako procent emisji z roku referencyjnego)¹</i>	<i>Zobowiązania w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. (procent emisji z roku referencyjnego)²</i>
Malta		80 ⁴	nd.	nd.	
Monako	92	78	1990	78	–30 %
Niderlandy	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Norwegia	101	84	1990	84	–30 % do –40 % ¹⁰
Polska*	94	80 ⁴	nd.	nd.	
Portugalia	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Rumunia*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Słowacja*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Słowenia*	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Hiszpania	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Szwecja	92	80 ⁴	nd.	nd.	
Szwajcaria	92	84,2	1990	nd.	–20 % do –30 % ¹¹
Ukraina*	100	76 ¹²	1990	nd.	–20 %
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	92	80 ⁴	nd.	nd.	
<i>Strona</i>	<i>Ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia i redukcji emisji (2008–2012) (procent emisji z roku lub okresu bazowego)</i>				
Kanada ¹³	94				
Japonia ¹⁴	94				
Nowa Zelandia ¹⁵	100				
Federacja Rosyjska ^{16*}	100				

Skrót: nd. = nie dotyczy.

* Kraje w procesie transformacji do gospodarki rynkowej.

Wszystkie przypisy, z wyjątkiem przypisów 1, 2 i 5, są oparte na informacjach przekazanych przez poszczególne Strony.

- ¹ Oprócz podania wykazu ilościowo określonych zobowiązań do ograniczenia i redukcji emisji (QELRC) w odniesieniu do roku bazowego w drugiej i trzeciej kolumnie tej tabeli, które to zobowiązania są prawnie wiążące na szczeblu międzynarodowym, Strona może nieobowiązkowo wykorzystać rok referencyjny na własne potrzeby w celu wyrażenia swoich QELRC jako procentu emisji z tego roku, które to zobowiązanie nie jest wiążące na szczeblu międzynarodowym na mocy protokołu z Kioto.
- ² Więcej informacji na temat tych zobowiązań można znaleźć w dokumentach FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 i FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 i Add.2.
- ³ Australijski QELRC w ramach drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto odpowiada celowi osiągnięcia przez Australię do 2020 r. bezwarunkowego docelowego poziomu emisji o 5 % niższego od poziomu z 2000 r. Australia zachowuje możliwość późniejszego podniesienia tej wartości w ramach celu na 2020 r. z 5 % do 15 % lub 25 % poniżej poziomu z 2000 r., o ile spełnione zostaną pewne warunki. Za sprawą tego poziomu referencyjnego zobowiązania te zachowują status zobowiązań podjętych na mocy ustaleń z Cancún i nie stanowią nowych prawnie wiążących zobowiązań na mocy niniejszego protokołu lub powiązanych z nim zasad i warunków.
- ⁴ QELRC Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na drugi okres rozliczeniowy w ramach protokołu z Kioto opierają się na założeniu, że zostaną one zrealizowane wspólnie z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi zgodnie z art. 4 protokołu z Kioto. QELRC pozostają bez uszczerbku dla możliwości późniejszego powiadomienia przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie o porozumieniu w sprawie wspólnej realizacji zobowiązań zgodnie z postanowieniami protokołu z Kioto.
- ⁵ Dodane do załącznika B zmianą przyjętą na podstawie decyzji 10/CMP.2. Zmiana ta nie weszła jeszcze w życie.
- ⁶ QELRC Chorwacji na drugi okres rozliczeniowy w ramach protokołu z Kioto opiera się na założeniu, że zobowiązanie to będzie realizowane wspólnie z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi zgodnie z art. 4 protokołu z Kioto. W konsekwencji przystąpienie Chorwacji do Unii Europejskiej nie ma wpływu na jej uczestnictwo w takim porozumieniu o wspólnej realizacji zobowiązań na podstawie art. 4 lub jej QELRC.
- ⁷ W ramach globalnego, kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 Unia Europejska podtrzymuje swoją warunkową ofertę dotyczącą osiągnięcia do 2020 r. 30-procentowej redukcji w porównaniu z poziomem z 1990 r., o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swoich zadań i możliwości.
- ⁸ QELRC Islandii na drugi okres rozliczeniowy w ramach protokołu z Kioto opiera się na założeniu, że zobowiązanie to będzie realizowane wspólnie z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi zgodnie z art. 4 protokołu z Kioto.
- ⁹ QELRC podane w trzeciej kolumnie odnosi się do celu redukcji emisji o 20 % do 2020 r. w stosunku do poziomu z 1990 r. Liechtenstein może rozważyć wyższy poziom redukcji o maksymalnie 30 % do 2020 r. w stosunku do poziomu z 1990 r., pod warunkiem że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji oraz że bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swoich zadań i możliwości.
- ¹⁰ QELRC Norwegii wynoszący 84 jest zgodny z jej celem zakładającym redukcję emisji o 30 % do 2020 r. w stosunku do poziomu z 1990 r. Jeżeli może się to przyczynić do globalnego, kompleksowego porozumienia, w ramach którego Strony będące głównymi emitentami zgodzą się na redukcje emisji zgodnie z celem utrzymania globalnego ocieplenia poniżej 2 °C, Norwegia zdecyduje się na redukcję emisji o 40 % do 2020 r. w stosunku do poziomu z 1990 r. Za sprawą tego poziomu referencyjnego zobowiązanie to zachowuje status zobowiązania podjętego na mocy ustaleń z Cancún i nie stanowi nowego prawnie wiążącego zobowiązania na mocy niniejszego protokołu.
- ¹¹ QELRC przedstawiony w trzeciej kolumnie tabeli odnosi się do celu redukcji emisji o 20 % do 2020 r. w stosunku do poziomu z 1990 r. Szwajcaria może rozważyć wyższy poziom redukcji do maksymalnie 30 % do 2020 r. w stosunku do poziomu z 1990 r., pod warunkiem że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji oraz że kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swoich zadań i możliwości zgodnie z celem utrzymania globalnego ocieplenia poniżej 2 °C. Za sprawą tego poziomu referencyjnego zobowiązanie to zachowuje status zobowiązania podjętego na mocy ustaleń z Cancún i nie stanowi nowego prawnie wiążącego zobowiązania na mocy niniejszego protokołu.
- ¹² Powinno być to pełne przeniesienie i nie dopuszcza się żadnego anulowania ani ograniczenia wykorzystania tej legalnie nabytej suwerennej własności.
- ¹³ W dniu 15 grudnia 2011 r. depozytariusz otrzymał pisemne powiadomienie o wycofaniu się Kanady z protokołu z Kioto. Ta czynność prawna stanie się skuteczna w odniesieniu do Kanady w dniu 15 grudnia 2012 r.
- ¹⁴ W komunikacie z dnia 10 grudnia 2010 r. Japonia poinformowała, że nie zamierza podejmować zobowiązań w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto po 2012 r.

-
- ¹⁵ Nowa Zelandia pozostaje Stroną protokołu z Kioto. Przyjmie ona ilościowo określony cel redukcji emisji ze wszystkich sektorów gospodarki w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w latach 2013-2020.
- ¹⁶ W komunikacie z dnia 8 grudnia 2010 r., otrzymanym przez Sekretariat w dniu 9 grudnia 2010 r., Federacja Rosyjska poinformowała, że nie zamierza przyjąć ilościowo określonego zobowiązania do ograniczenia i redukcji emisji w drugim okresie rozliczeniowym.

B. Załącznik A do protokołu z Kioto

Wykaz umieszczony pod nagłówkiem „Gazy cieplarniane” w załączniku A do protokołu zastępuje się poniższym wykazem:

Gazy cieplarniane

Dwutlenek węgla (CO₂)

Metan (CH₄)

Podtlenek azotu (N₂O)

Fluorowęglowodory (HFC)

Perfluorowęglowodory (PFC)

Sześćciofluorek siarki (SF₆)

Trójfluorek azotu (NF₃)¹

C. Artykuł 3 ustęp 1a

Po art. 3 ust. 1 protokołu dodaje się ustęp w brzmieniu:

Ia. Strony wymienione w załączniku I, indywidualnie lub wspólnie, dopilnowują, aby ich zagregowane antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A, wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla, nie przekroczyły ich przyznaných ilości emisji, obliczonych zgodnie z ich ilościowo określonymi zobowiązaniami do ograniczenia i redukcji emisji zapisanymi w trzeciej kolumnie tabeli zawartej w załączniku B i zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, w celu zredukowania całkowitych emisji tych gazów o co najmniej 18 % poniżej poziomu z 1990 r. w okresie rozliczeniowym 2013-2020.

D. Artykuł 3 ustęp 1b

Po art. 3 ust. 1a protokołu dodaje się ustęp w brzmieniu:

Ib. Każda Strona wymieniona w załączniku B może zaproponować dostosowanie swojego ilościowo określonego zobowiązania do ograniczenia lub redukcji emisji w celu zmniejszenia procentu zapisanego w trzeciej kolumnie załącznika B. Wniosek o takie dostosowanie jest podawany do wiadomości Stronom przez sekretariat na co najmniej trzy miesiące przed posiedzeniem Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, podczas którego proponuje się przyjęcie tego dostosowania.

E. Artykuł 3 ustęp 1c

Po art. 3 ust. 1b protokołu dodaje się ustęp w brzmieniu:

¹ Ma zastosowanie dopiero od momentu rozpoczęcia drugiego okresu rozliczeniowego.

1c. Dostosowanie zaproponowane przez Stronę wymienioną w załączniku I w celu podniesienia ambicji jej ilościowo określonego zobowiązania do ograniczenia lub redukcji emisji zgodnie z art. 3 ust. 1b uznaje się za przyjęte przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego protokołu, chyba że więcej niż trzy czwarte Stron obecnych i głosujących wyrazi sprzeciw wobec jego przyjęcia. Przyjęte dostosowanie jest podawane przez sekretariat do wiadomości depozytariuszowi, który powiadamia o nim wszystkie Strony, a wchodzi ono w życie z dniem 1 stycznia roku następującego po powiadomieniu przez depozytariusza. Dostosowanie takie jest wiążące dla Stron.

F. Artykuł 3 ustęp 7a

Po art. 3 ust. 7 protokołu dodaje się ustęp w brzmieniu:

7a. W drugim okresie ilościowo określonych zobowiązań do ograniczenia i redukcji emisji w latach 2013-2020 ilość emisji przyznana każdej Stronie wymienionej w załączniku I jest równa przypisanemu jej w trzeciej kolumnie w tabeli zawartej w załączniku B procentowi jej zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A wyrażonych w ekwiwalencie dwutlenku węgla w 1990 r. lub w roku lub okresie bazowym, określonych zgodnie z ust. 5 powyżej, pomnożonych przez osiem. Strony wymienione w załączniku I, dla których zmiany sposobu użytkowania ziemi i leśnictwo stanowiły źródło netto emisji gazów cieplarnianych w 1990 r., w celu obliczenia przyznanej ilości emisji włączają do swoich emisji z 1990 r. lub okresu bazowego zagregowane antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A, wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla, po odjęciu wielkości pochłoniętej w 1990 r. w wyniku zmian sposobów użytkowania ziemi.

G. Artykuł 3 ustęp 7b

Po art. 3 ust. 7a protokołu dodaje się ustęp w brzmieniu:

7b. Każdą dodatnią różnicę między ilością emisji przyznaną w drugim okresie rozliczeniowym Stronie wymienionej w załączniku I a przeciętnymi rocznymi emisjami przez pierwsze trzy lata poprzedniego okresu rozliczeniowego pomnożoną przez osiem przenosi się na rachunek anulowania tej Strony.

H. Artykuł 3 ustęp 8

W art. 3 ust. 8 protokołu słowa:

obliczeń, o których mowa w ust. 7,

zastępuje się słowami:

obliczeń, o których mowa w ust. 7 i 7a,

I. Artykuł 3 ustęp 8a

Po art. 3 ust. 8 protokołu dodaje się ustęp w brzmieniu:

8a. Każda Strona wymieniona w załączniku I może wykorzystywać 1995 r. lub 2000 r. jako rok bazowy w odniesieniu do emisji trójfluorku azotu do celów obliczeń, o których mowa w ust. 7a.

J. Artykuł 3 ustępy 12a i 12b

Po art. 3 ust. 12 protokołu dodaje się ustępy w brzmieniu:

12a. Wszelkie jednostki pochodzące z mechanizmów rynkowych, które zostaną utworzone na podstawie konwencji lub jej instrumentów, mogą być wykorzystywane przez Strony wymienione w załączniku I w celu wsparcia ich w realizacji ich ilościowo określonych zobowiązań do ograniczenia i redukcji emisji na mocy art. 3. Wszelkie takie jednostki, które Strona nabędzie od innej Strony konwencji, zostają dodane do przyznanej ilości emisji tej Strony i odjęte od ilości jednostek posiadanych przez Stronę przekazującą.

12b. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego protokołu dopilnowuje, aby jeżeli jednostki z zatwierdzonych działań w ramach mechanizmów rynkowych, o których mowa w ust. 12a, są wykorzystywane przez Strony wymienione w załączniku I, aby pomóc im w realizacji ich ilościowo określonych zobowiązań do ograniczenia i redukcji emisji na mocy art. 3, część tych jednostek została wykorzystana do pokrycia wydatków administracyjnych oraz do udzielenia pomocy Stronom będącym krajami rozwijającymi się, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmiany klimatu, w pokryciu kosztów przystosowywania się, jeżeli jednostki te są nabywane na mocy art. 17.

K. Artykuł 4 ustęp 2

Na końcu pierwszego zdania art. 4 ust. 2 protokołu dodaje się następujące słowa:

lub w dniu złożenia ich instrumentów przyjęcia wszelkich zmian do załącznika B na podstawie art. 3 ust. 9

L. Artykuł 4 ustęp 3

W art. 4 ust. 3 protokołu słowa:

ust. 7

zastępuje się słowami:

, do którego się ono odnosi.

Artykuł 2: Wejście w życie

Niniejsza poprawka wchodzi w życie zgodnie z art. 20 i 21 protokołu z Kioto.

Niniejszym zaświadczam, że powyższy tekst jest uwierzytelnionym odpisem Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto, przyjętej dnia 8 grudnia 2012 r. na ósmej sesji Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, mającej miejsce w Ad-Dausze w Katarze.

W imieniu Podsekretarza Generalnego,
kierujący Biurem ds. Prawnych

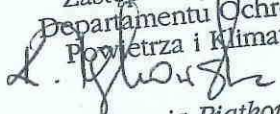
/podpis/

Stephen Mathias

Narody Zjednoczone
Nowy Jork, 21 grudnia 2012 r.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

Zastępca Dyrektora
Departamentu Ochrony
Powietrza i Klimatu

Konstancja Piątkowska

Konstancja Piątkowska
Zastępca Dyrektora Departamentu Ochrony Powietrza i Klimatu
Ministerstwo Środowiska

Deklaracja Rzeczypospolitej Polskiej do Poprawki dauhańskiej

Tekst w języku polskim:

„W odniesieniu do dokumentu akceptacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r., Rzeczpospolita Polska oświadcza, że:

- 1) biorąc pod uwagę treść Poprawki dauhańskiej oraz fakt, że kompetencje Unii Europejskiej i państw członkowskich w zakresie regulowanym Poprawką są dzielone, wykonywanie zobowiązań z niej wynikających będzie możliwe, gdy Unia Europejska i wszystkie państwa członkowskie złożą wymagane dokumenty akceptacji;
- 2) z uwagi na to, że materie regulowane Poprawką dauhańską podlegają w odpowiednim zakresie kompetencji Unii Europejskiej i państw członkowskich oraz mając na względzie Porozumienie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczące uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzone w Brukseli dnia 1 kwietnia 2015 r., korzystanie z praw i wykonywanie obowiązków wynikających z poprawki dauhańskiej przez Unię Europejską, jej państwa członkowskie i Islandię wymaga ścisłego i zgodnego współdziałania Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii;
- 3) w szczególności wykonywanie zobowiązań wynikających z Poprawki dauhańskiej przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie, mających istotne implikacje dla państw członkowskich w zakresie wyboru źródeł energii lub ogólnej struktury zaopatrzenia w energię, wymaga zgodnego współdziałania Unii i wszystkich państw członkowskich;
- 4) akceptacja Poprawki dauhańskiej nie ogranicza praw Rzeczypospolitej Polskiej, jako suwerennego państwa mającego swobodę działania na arenie międzynarodowej, do podejmowania niezbędnych środków mających na celu ochronę jej praw wynikających z zawartych przez nią umów międzynarodowych w dziedzinie zmian klimatu, w tym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego dnia 11 grudnia 1997 r., oraz Porozumienia paryskiego do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego dnia 12 grudnia 2015 r.”

Tekst deklaracji złożonych przez inne umawiające się Strony

<p>Chiny</p> <p><i>In accordance with the Basic Law of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China and the Basic Law of the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China, the Government of the People's Republic of China decides that the above-mentioned Amendment applies to the Hong Kong Special Administrative Region and the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China.</i></p>	<p>Zgodnie z Ustawą Zasadniczą Hong Kongu – Specjalnego Regionu Administracyjnego Chińskiej Republiki Ludowej, oraz z Ustawą Zasadniczą Makau – Specjalnego Regionu Administracyjnego Chińskiej Republiki Ludowej, Rząd Chińskiej Republiki Ludowej decyduje, że wyżej wymieniona poprawka stosuje się do Hong Kongu i Makau – Specjalnych Regionów Administracyjnych Chińskiej Republiki Ludowej.</p>
<p>Mikronezja</p> <p><i>The Government of the Federated States of Micronesia declares its understanding that ratification of the aforesaid Doha Amendment shall in no way constitute a renunciation of any rights under international law concerning State responsibility for the adverse effects of climate change and that no provision in the Protocol, as amended, can be interpreted as derogating from principles of general international law.</i></p> <p><i>The Government of the Federated States of Micronesia declares that, in light of the best available scientific information and assessment on climate change and its impacts, it considers the emissions reduction obligations in Article 3 of the Kyoto Protocol and the aforesaid Doha Amendment to be inadequate to prevent a global temperature increase of 1.5 degrees Celsius above pre-industrial levels and, as a consequence, will have severe implications for our national interests.</i></p>	<p>Rząd Sfederowanych Stanów Mikronezji oświadcza, iż rozumie, że ratyfikacja wyżej wymienionej poprawki dauhańskiej nie będzie oznaczać w żadnym stopniu zrzeczenia się praw w ramach prawa międzynarodowego w odniesieniu do odpowiedzialności państw za negatywny wpływ zmian klimatu i że żaden przepis Protokołu, ze zmianami, nie może być interpretowany jako wyjątek od zasad powszechnego prawa międzynarodowego.</p> <p>Rząd Sfederowanych Stanów Mikronezji oświadcza, że w świetle najlepszej dostępnej wiedzy i oceny naukowej odnośnie do zmian klimatu i ich wpływu, uważa on zobowiązania do redukcji emisji w art. 3 Protokołu z Kioto i wyżej wymienionej poprawki dauhańskiej, za niewystarczające aby zapobiec wzrostowi temperatury o 1,5°C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej i, w konsekwencji, będą one miały dotkliwe skutki dla naszych narodowych interesów.</p>
<p>Nauru</p> <p><i>The Government of the Republic of Nauru declares its understanding that ratification of the aforesaid Doha Amendment shall in no way constitute a renunciation of any rights under international law concerning State responsibility for the adverse effects of climate change and that no provision in the Protocol, as amended, can be interpreted as derogating from principles of general international law.</i></p>	<p>Rząd Republiki Nauru oświadcza, iż rozumie, że ratyfikacja wyżej wymienionej poprawki dauhańskiej nie będzie oznaczać w żadnym stopniu zrzeczenia się praw w ramach prawa międzynarodowego w odniesieniu do odpowiedzialności państw za negatywny wpływ zmian klimatu i że żaden przepis Protokołu, ze zmianami, nie może być interpretowany jako wyjątek od zasad</p>

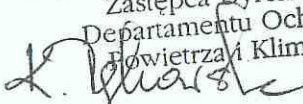
<p><i>The Government of Nauru declares that, in light of the best available scientific information and assessment on climate change and its impacts, it considers the emissions reduction obligations in Article 3 of the Kyoto Protocol and the aforesaid Doha Amendment to be inadequate to prevent a global temperature increase of 1.5 degrees Celsius above pre-industrial levels and, as a consequence, will have severe implications for our national interest.</i></p>	<p>powszechnego prawa międzynarodowego. Rząd Republiki Nauru oświadcza, że w świetle najlepszej dostępnej wiedzy i oceny naukowej odnośnie do zmian klimatu i ich wpływu, uważa on zobowiązania do redukcji emisji w art. 3 Protokołu z Kioto i wyżej wymienionej poprawki dauhańskiej, za niewystarczające aby zapobiec wzrostowi temperatury o 1,5°C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej i, w konsekwencji, będą one miały dotkliwe skutki dla naszych narodowych interesów.</p>
<p>Nowa Zelandia</p>	
<p><i>Consistent with the constitutional status of Tokelau and taking into account the commitment of the Government of New Zealand to the development of self-government for Tokelau through an act of self-determination under the Charter of the United Nations, [the acceptance by New Zealand of the Doha Amendment] shall not extend to Tokelau unless and until a Declaration to this effect is lodged by the Government of New Zealand with the Depositary on the basis of appropriate consultation with that territory.</i></p>	<p>Zgodnie z konstytucyjnym statusem Tokelau i biorąc pod uwagę zobowiązanie Rządu Nowej Zelandii do rozwoju autonomii Tokelau poprzez akt samostanowienia zgodny z Kartą Narodów Zjednoczonych, [przyjęcie poprawki dauhańskiej przez Nową Zelandię] nie będzie obowiązywać Tokelau dopóki Deklaracja w tym względzie nie zostanie złożona przez Rząd Nowej Zelandii u Depozytariusza, na podstawie odpowiednich konsultacji z tym terytorium.</p>
<p>Włochy</p>	
<p><i>With regard to the instrument of acceptance of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol deposited on 18 July 2016, the Government of Italy would like to point out that given the nature of the rights and obligations provided for therein and taking into account the legal system of the European Union (the EU) and its Member States, implementation will only be possible and obligations will come into effect once the EU and all its Member States will have deposited their relevant instruments of acceptance.</i></p>	<p>W odniesieniu do dokumentów przyjęcia poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto złożonych dnia 18 czerwca 2016 r., Rząd Republiki Włoskiej chciałby zwrócić uwagę, że w związku z naturą praw i obowiązków zawartych tamże, oraz biorąc pod uwagę system prawny Unii Europejskiej (UE) i jej państw członkowskich, jej wdrożenie będzie możliwe tylko wtedy, a obowiązki wejdą w życie tylko wówczas, kiedy UE i wszystkie jej państwa członkowskie złożą odpowiednio swoje dokumenty przyjęcia.</p>
<p>Wyspy Marshalla</p>	
<p><i>The Government of the Republic of the Marshall Islands declares its understanding that ratification of the Doha Amendment shall in no way constitute a renunciation of any rights under the international law concerning State responsibility for the adverse of climate change and that no provision in the Protocol, as amended, can be interpreted as derogating</i></p>	<p>Rząd Republiki Wysp Marshalla oświadcza, iż rozumie, że ratyfikacja poprawki dauhańskiej nie będzie oznaczać w żadnym stopniu zrzeczenia się praw w ramach prawa międzynarodowego w odniesieniu do odpowiedzialności państw za negatywny [wpływ] zmian klimatu i że żaden przepis Protokołu, ze zmianami, nie może być</p>

<p><i>from principles of general international law. Furthermore, the Government of the Republic of the Marshall Islands declares that, in light of best scientific information and assessment on climate change and its impacts, it considers the emission reduction obligations in Article 3 of the Kyoto Protocol and aforesaid Doha Amendment to be inadequate to prevent a global temperature increase of 1.5 degrees Celsius above pre-Industrial levels and as a consequence, will have severe implications for our national interests.</i></p>	<p>interpretowany jako wyjątek od zasad prawa powszechnego międzynarodowego. Ponadto, Rząd Republiki Wysp Marshalla oświadcza, że w świetle najlepszej dostępnej wiedzy i oceny naukowej odnośnie do zmian klimatu i ich wpływu, uważa on zobowiązania do redukcji emisji w art. 3 Protokołu z Kioto i wyżej wymienionej poprawki dauhańskiej, za niewystarczające aby zapobiec wzrostowi temperatury o 1,5°C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej i, w konsekwencji, będą one miały dotkliwe skutki dla naszych narodowych interesów.</p>
---	---

Wyspy Salomona

<p><i>The Government of Solomon Islands declares its understanding that acceptance of the aforesaid Amendment shall in no way constitute a renunciation of any rights under international law concerning State responsibility for the adverse effects of the climate change and that no provision in the Protocol, as amended, can be interpreted as derogating from principles of general international law.</i></p> <p><i>The Government of Solomon Islands further declares that, in light of the best available scientific information and assessment on climate change and its impacts, it considers the emissions reduction obligations in Article 3 of the Kyoto Protocol and the aforesaid Amendment to be inadequate to prevent a global temperature increase of 1.5 degrees Celsius above pre-industrial levels and as a consequence, will have severe implications for our national interests.</i></p>	<p>Rząd Wysp Salomona oświadcza, iż rozumie, że przyjęcie wyżej wymienionej poprawki nie będzie oznaczać w żadnym stopniu zrzeczenia się praw w ramach prawa międzynarodowego w odniesieniu do odpowiedzialności państw za negatywny wpływ zmian klimatu i że żaden przepis Protokołu, ze zmianami, nie może być interpretowany jako wyjątek od zasad powszechnego prawa międzynarodowego.</p> <p>Rząd Wysp Salomona ponadto oświadcza, że w świetle najlepszej dostępnej wiedzy i oceny naukowej odnośnie do zmian klimatu i ich wpływu, uważa on zobowiązania do redukcji emisji w art. 3 Protokołu z Kioto i wyżej wymienionej poprawki dauhańskiej, za niewystarczające aby zapobiec wzrostowi temperatury o 1,5°C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej i, w konsekwencji, będą one miały dotkliwe skutki dla naszych narodowych interesów.</p>
---	--

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

Zastępca Dyrektora
Departamentu Ochrony
Powietrza i Klimatu

Konstancja Piątkowska

Konstancja Piątkowska
Zastępca Dyrektora Departamentu Ochrony Powietrza i Klimatu
Ministerstwo Środowiska

Dyrektor Departamentu
Ochrony Powietrza i Klimatu

Agnieszka Sosnowska

Doha amendment to the Kyoto Protocol

Article 1: Amendment

A. Annex B to the Kyoto Protocol

The following table shall replace the table in Annex B to the Protocol:

<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008–2012) (percentage of base year or period)</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (percentage of base year or period)</i>	<i>Reference year¹</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (expressed as percentage of reference year)¹</i>	<i>Pledges for the reduction of greenhouse gas emissions by 2020 (percentage of reference year)²</i>
Australia	108	99.5	2000	98	-5 to -15% or -25% ³
Austria	92	80 ⁴	NA	NA	
Belarus ^{5*}		88	1990	NA	-8%
Belgium	92	80 ⁴	NA	NA	
Bulgaria*	92	80 ⁴	NA	NA	
Croatia*	95	80 ⁶	NA	NA	-20%/-30% ⁷
Cyprus		80 ⁴	NA	NA	
Czech Republic*	92	80 ⁴	NA	NA	
Denmark	92	80 ⁴	NA	NA	
Estonia*	92	80 ⁴	NA	NA	
European Union	92	80 ⁴	1990	NA	-20%/-30% ⁷
Finland	92	80 ⁴	NA	NA	
France	92	80 ⁴	NA	NA	
Germany	92	80 ⁴	NA	NA	
Greece	92	80 ⁴	NA	NA	
Hungary*	94	80 ⁴	NA	NA	
Iceland	110	80 ⁸	NA	NA	
Ireland	92	80 ⁴	NA	NA	
Italy	92	80 ⁴	NA	NA	
Kazakhstan*		95	1990	95	-7%
Latvia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Liechtenstein	92	84	1990	84	-20%/-30% ⁹
Lithuania*	92	80 ⁴	NA	NA	
Luxembourg	92	80 ⁴	NA	NA	
Malta		80 ⁴	NA	NA	

1	2	3	4	5	6
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008-2012) (percentage of base year or period)</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013-2020) (percentage of base year or period)</i>	<i>Reference year¹</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013-2020) (expressed as percentage of reference year)¹</i>	<i>Pledges for the reduction of greenhouse gas emissions by 2020 (percentage of reference year)²</i>
Monaco	92	78	1990	78	-30%
Netherlands	92	80 ⁴	NA	NA	-30% to -40% ¹⁰
Norway	101	84	1990	84	-30% to -40% ¹⁰
Poland*	94	80 ⁴	NA	NA	
Portugal	92	80 ⁴	NA	NA	
Romania*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovakia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovenia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Spain	92	80 ⁴	NA	NA	
Sweden	92	80 ⁴	NA	NA	
Switzerland	92	84.2	1990	NA	-20% to -30% ¹¹
Ukraine*	100	76 ¹²	1990	NA	-20%
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	92	80 ⁴	NA	NA	
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008-2012) (percentage of base year or period)</i>				
Canada ¹³	94				
Japan ¹⁴	94				
New Zealand ¹⁵	100				
Russian Federation ^{16*}	100				

Abbreviation: NA = not applicable.

* Countries that are undergoing the process of transition to a market economy.

All footnotes below, except for footnotes 1, 2 and 5, have been provided through communications from the respective Parties.

¹ A reference year may be used by a Party on an optional basis for its own purposes to express its quantified emission limitation or reduction commitment (QELRC) as a percentage of emissions of that year, that is not internationally binding under the Kyoto Protocol, in addition to the listing of its QELRC(s) in relation to the base year in the second and third columns of this table, which are internationally legally binding.

² Further information on these pledges can be found in documents FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 and FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 and Add.2.

- ³ Australia's QELRC under the second commitment period of the Kyoto Protocol is consistent with the achievement of Australia's unconditional 2020 target of 5 per cent below 2000 levels. Australia retains the option later to move up within its 2020 target of 5 to 15, or 25 per cent below 2000 levels, subject to certain conditions being met. This reference retains the status of these pledges as made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol or its associated rules and modalities.
- ⁴ The QELRCs for the European Union and its member States for a second commitment period under the Kyoto Protocol are based on the understanding that these will be fulfilled jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol. The QELRCs are without prejudice to the subsequent notification by the European Union and its member States of an agreement to fulfil their commitments jointly in accordance with the provisions of the Kyoto Protocol.
- ⁵ Added to Annex B by an amendment adopted pursuant to decision 10/CMP.2. This amendment has not yet entered into force.
- ⁶ Croatia's QELRC for a second commitment period under the Kyoto Protocol is based on the understanding that it will fulfil this QELRC jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol. As a consequence, Croatia's accession to the European Union shall not affect its participation in such joint fulfilment agreement pursuant to Article 4 or its QELRC.
- ⁷ As part of a global and comprehensive agreement for the period beyond 2012, the European Union reiterates its conditional offer to move to a 30 per cent reduction by 2020 compared to 1990 levels, provided that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities.
- ⁸ The QELRC for Iceland for a second commitment period under the Kyoto Protocol is based on the understanding that it will be fulfilled jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol.
- ⁹ The QELRC presented in column three refers to a reduction target of 20 per cent by 2020 compared to 1990 levels. Liechtenstein would consider a higher reduction target of up to 30 per cent by 2020 compared to 1990 levels under the condition that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and that economically more advanced developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities.
- ¹⁰ Norway's QELRC of 84 is consistent with its target of 30 per cent reduction of emissions by 2020, compared to 1990. If it can contribute to a global and comprehensive agreement where major emitting Parties agree on emission reductions in line with the 2° C target, Norway will move to a level of 40 per cent reduction for 2020 based on 1990 levels. This reference retains the status of the pledge made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol.
- ¹¹ The QELRC presented in the third column of this table refers to a reduction target of 20 per cent by 2020 compared to 1990 levels. Switzerland would consider a higher reduction target up to 30 per cent by 2020 compared to 1990 levels subject to comparable emission reduction commitments from other developed countries and adequate contribution from developing countries according to their responsibilities and capabilities in line with the 2° C target. This reference retains the status of the pledge made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol or its associated rules and modalities.
- ¹² Should be full carry-over and there is no acceptance of any cancellation or any limitation on use of this legitimately acquired sovereign property.
- ¹³ On 15 December 2011, the Depositary received written notification of Canada's withdrawal from the Kyoto Protocol. This action will become effective for Canada on 15 December 2012.
- ¹⁴ In a communication dated 10 December 2010, Japan indicated that it does not have any intention to be under obligation of the second commitment period of the Kyoto Protocol after 2012.
- ¹⁵ New Zealand remains a Party to the Kyoto Protocol. It will be taking a quantified economy-wide emission reduction target under the United Nations Framework Convention on Climate Change in the period 2013 to 2020.
- ¹⁶ In a communication dated 8 December 2010 that was received by the secretariat on 9 December 2010, the Russian Federation indicated that it does not intend to assume a quantitative emission limitation or reduction commitment for the second commitment period.

B. Annex A to the Kyoto Protocol

The following list shall replace the list under the heading "Greenhouse gases" in Annex A to the Protocol:

Greenhouse gases

Carbon dioxide (CO₂)

Methane (CH₄)

Nitrous oxide (N₂O)

Hydrofluorocarbons (HFCs)

Perfluorocarbons (PFCs)

Sulphur hexafluoride (SF₆)

Nitrogen trifluoride (NF₃)¹

C. Article 3, paragraph 1 bis

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 of Article 3 of the Protocol:

1 bis. The Parties included in Annex I shall, individually or jointly, ensure that their aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions of the greenhouse gases listed in Annex A do not exceed their assigned amounts, calculated pursuant to their quantified emission limitation and reduction commitments inscribed in the third column of the table contained in Annex B and in accordance with the provisions of this Article, with a view to reducing their overall emissions of such gases by at least 18 per cent below 1990 levels in the commitment period 2013 to 2020.

D. Article 3, paragraph 1 ter

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 bis of Article 3 of the Protocol:

1 ter. A Party included in Annex B may propose an adjustment to decrease the percentage inscribed in the third column of Annex B of its quantified emission limitation and reduction commitment inscribed in the third column of the table contained in Annex B. A proposal for such an adjustment shall be communicated to the Parties by the secretariat at least three months before the meeting of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol at which it is proposed for adoption.

E. Article 3, paragraph 1 quater

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 ter of Article 3 of the Protocol:

1 quater. An adjustment proposed by a Party included in Annex I to increase the ambition of its quantified emission limitation and reduction commitment in accordance with Article 3, paragraph 1 ter, above shall be considered adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol unless more than three-fourths of the Parties present and voting object to its adoption. The adopted adjustment shall be communicated by the secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties, and

¹ Applies only from the beginning of the second commitment period.

shall enter into force on 1 January of the year following the communication by the Depository. Such adjustments shall be binding upon Parties.

F. Article 3, paragraph 7 bis

The following paragraphs shall be inserted after paragraph 7 of Article 3 of the Protocol:

7 bis. In the second quantified emission limitation and reduction commitment period, from 2013 to 2020, the assigned amount for each Party included in Annex I shall be equal to the percentage inscribed for it in the third column of the table contained in Annex B of its aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions of the greenhouse gases listed in Annex A in 1990, or the base year or period determined in accordance with paragraph 5 above, multiplied by eight. Those Parties included in Annex I for whom land-use change and forestry constituted a net source of greenhouse gas emissions in 1990 shall include in their 1990 emissions base year or period the aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions by sources minus removals by sinks in 1990 from land-use change for the purposes of calculating their assigned amount.

G. Article 3, paragraph 7 ter

The following paragraph shall be inserted after paragraph 7 bis of Article 3 of the Protocol:

7 ter. Any positive difference between the assigned amount of the second commitment period for a Party included in the Annex I and average annual emissions for the first three years of the preceding commitment period multiplied by eight shall be transferred to the cancellation account of that Party.

H. Article 3, paragraph 8

In paragraph 8 of Article 3 of the Protocol, the words:

calculation referred to in paragraph 7 above

shall be substituted by:

calculations referred to in paragraphs 7 and 7 bis above

I. Article 3, paragraph 8 bis

The following paragraph shall be inserted after paragraph 8 of Article 3 of the Protocol:

8 bis. Any Party included in Annex I may use 1995 or 2000 as its base year for nitrogen trifluoride for the purposes of the calculation referred to in paragraph 7 bis above.

J. Article 3, paragraphs 12 bis and ter

The following paragraphs shall be inserted after paragraph 12 of Article 3 of the Protocol:

12 bis. Any units generated from market-based mechanisms to be established under the Convention or its instruments may be used by Parties included in Annex I to assist them in achieving compliance with their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3. Any such units which a Party acquires from another Party to the

Convention shall be added to the assigned amount for the acquiring Party and subtracted from the quantity of units held by the transferring Party.

12 ter. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall ensure that, where units from approved activities under market-based mechanisms referred to in paragraph 12 bis above are used by Parties included in Annex I to assist them in achieving compliance with their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3, a share of these units is used to cover administrative expenses, as well as to assist developing country Parties that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change to meet the costs of adaptation if these units are acquired under Article 17.

K. Article 4, paragraph 2

The following words shall be added to the end of the first sentence of paragraph 2 of Article 4 of the Protocol:

, or on the date of deposit of their instruments of acceptance of any amendment to Annex B pursuant to Article 3, paragraph 9

L. Article 4, paragraph 3

In paragraph 3 of Article 4 of the Protocol, the words:

, paragraph 7

shall be substituted by:

to which it relates

Article 2: Entry into force

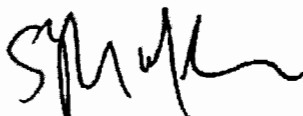
This amendment shall enter into force in accordance with Articles 20 and 21 of the Kyoto Protocol.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol adopted on 8 December 2012, at the eighth session of the Conference of the Parties serving at the meeting of the Parties to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change, held in Doha, Qatar.

Je certifie que le texte qui précède est une copie conforme de l'Amendement de Doha au Protocole de Kyoto adopté le 8 décembre 2012, lors de la huitième session de la Conférence des Parties agissant comme réunion des Parties au Protocole de Kyoto à la Convention-cadre des Nations Unies sur les changements climatiques, tenue à Doha, Qatar.

For the Assistant Secretary-General,
in charge of the Office of
Legal Affairs

Pour le Sous-Secrétaire général,
chargé du Bureau des
affaires juridiques

Stephen Mathias

United Nations
New York, 21 December 2012

Nations Unies
New York, le 21 décembre 2012

Deklaracja Rzeczypospolitej Polskiej do Poprawki dauhąńskiej

Tekst w języku angielskim:

„With regard to the instrument of acceptance of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change, adopted on 8 December 2012, the Republic of Poland declares that:

- 1) in the light of the content of the Doha Amendment and given the fact that the European Union and its Member States share competences in the areas covered by the Amendment, performance of the obligations arising under it, will only be possible once the European Union and all its Member States have deposited their relevant instruments of acceptance;
- 2) given that the areas regulated by the Doha Amendment fall within respective scope of competence of the European Union and the Member States and having in mind the Agreement between the European Union and its Member States, of the one part, and Iceland, of the other part, concerning Iceland's participation in the joint fulfilment of the commitments of the European Union, its Member States and Iceland for the second commitment period of the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change, the exercise of rights and obligations arising from the Doha Amendment by the European Union, its Member States and Iceland requires close and consistent cooperation between the European Union, its Member States and Iceland;
- 3) in particular the performance of the obligations arising from the Doha Amendment by the European Union and its Member States, which have significant implications for Member States in terms of their choice between different energy sources or the general structure of their energy supply, requires consistent cooperation of the European Union and all its Member States;
- 4) the acceptance of the Doha Amendment does not restrict rights of the Republic of Poland as a sovereign state having freedom to act on the international scene, to take necessary measures with a view to protecting its rights resulting from treaties concluded in the area of climate change, including the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change, done on 11 December 1997, and Paris Agreement to the United Nations Framework Convention on Climate Change, done on 12 December 2015.”

Warszawa, 4 grudnia 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych
DPUE.920.730.2015 / 13/kr

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., sporządzonej w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wz. Marek Magierowski

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Marek Magierowski
Podsekretarz Stanu